

มีอาและมูซี่

เรื่องราวของความเมตตา

โดย ชเวตา บาลา
ภาพประกอบโดย Sahana Bala

ในเมืองใหญ่แห่งนี้ มีผู้หญิงคนหนึ่งชื่อมิกะอาศัยอยู่ มิกะชอบเล่น เต้นรำ และร้องเพลง ทุกคนในละแวกนั้นชอบมิกะเพราะทัศนคติที่ร่าเริงของเธอที่มีต่อผู้คน Mia จะกักตุนผู้คนอย่างมีความสุขและพวกเขาจะกักตุนเธอกลับด้วยใบหน้าที่ยิ้มแย้ม

วันหนึ่ง Mia กำลังเดินเล่นในสวนสาธารณะโดยมีแก้วน้ำพลาสติกและถุงมันฝรั่งทอดอยู่ในมือ เมื่อเสร็จแล้วเธอก็โยนมันลงบนพื้นแทนที่จะทิ้งในถังขยะรีไซเคิล Emily เพื่อนคนหนึ่งของ Mia เห็นการกระทำของเธอและรู้สึกประหลาดใจมากที่เห็นขยะของเธอ

เธอเดินเข้าไปหาเมียและถามว่า “ทำไมคุณถึงทิ้งขยะลงบนพื้นหญ้า”

เมียตอบว่า “ไม่มีถังขยะใกล้ๆ ฉันเลยโยนทิ้งที่นั่น”

“คุณยังไม่ควรทำเช่นนั้น Mia มันไม่ดีต่อสิ่งแวดล้อม” เอมีลี่กล่าว

“มันเป็นขยะแค่สองชิ้น” เมียตั้งข้อสังเกต

“คุณจะทำอย่างนั้นในบ้านของคุณไหม? ทิ้งขยะสองชิ้น?”

คิดถึงกับมัน Mia ฉันรู้ว่าคุณจะตัดสินใจได้ถูกต้องในไม่ช้า”

จากนั้นเอมีลี่ก็เริ่มเดินกลับบ้านและเมียเริ่มคิดว่าเธอกำลังทำอะไรอยู่

คืนนั้น มีอาผืนประหลาดที่สุดเท่าที่เธอเคยมีมา ในความฝันของเธอ Mia ถูกวัวชื่อ Moozie เดินเข้ามาหา

Moozie แนะนำตัวเองว่า “สวัสดี Mia! ฉันคือมูซี่ อย่าเป็น
เกรงกลัว! ฉันต้องคุยกับคุณเกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้นในสวนสาธารณะ”

มีอาถามว่า “ทำไมขยะชิ้นเล็กๆ ถึงเป็นปัญหาใหญ่”

“สิ่งที่คุณทำไม่ได้ต่อสิ่งแฉะล่อม มากับฉันและเรา
จะไปตามสถานที่ต่างๆ ดูว่าเขารู้สึกอย่างไรกับขยะ”

มีอาเห็นด้วยและพวกเขาก็เริ่มเดินไปตามทาง

ขณะที่พวกเขากำลังเดินอยู่ในป่า Mia เห็นหงส์พูดได้เศร้าๆ ว่าอยู่ในสระ

มีอาถามเธอว่า “คุณสวอน มีอะไรหรือเปล่าคะ”

หงส์ตอบว่า “มีขยะมากมายในสระที่ฉันกินและว่ายน้ำ พวกเราหลายคนหัวโหมยเพราะขยะ ฉันหวังว่าผู้คนจะหยุดทิ้งขยะและเริ่มช่วยเหลือสิ่งแวดล้อม

สิ่งมีชีวิตมากมายคงจะมีชีวิตและมีความสุขเมื่อเทียบกับตอนนี้”

มีอาเสียใจมากที่เห็นหงส์น่าสงสารและได้ยินเรื่องเศร้าของมัน

ในไม่ช้า Moozie และ Mia ก็เดินเข้าไปในป่าซึ่งเป็นเส้นทางที่นำทางไป
เห็นต้นไม้อ่อนแอมากมีกิ่งก้านห้อยลงมา
มีอาถามต้นไม้ว่า “ทำไมคุณถึงถึงเศร้าจัง”

ต้นไม้ตอบว่า “พวกเราหลายคนหยุดออกผลเพราะขยะทั้งหมดทำให้เราไม่ได้รับสารอาหาร พวกเรา
หลายคนเริ่มป่วยและอ่อนแอ อีกไม่นานเราจะหายไปตลอดกาลหากนิสัยทิ้งขยะยังเป็นแบบนี้ต่อไป เราทำ
มากมายเพื่อมนุษยชาติ เรามอบอุทยานแห่งชาติให้พวกเขาได้ชมธรรมชาติที่น่าตื่นตาตื่นใจ เราให้อากาศหายใจ ให้
ต้นไม้สำหรับบ้าน และให้ที่อยู่สำหรับสัตว์และนก แต่พวกมันก็ยังทำร้ายเรา”

มีอาเสียใจที่เห็นต้นไม้ที่น่าสงสารต้องทนทุกข์ทรมานมาก

หลังจากทำให้ต้นไม้สงบลงอย่างสุดความสามารถแล้ว Mia และ Moozie ก็เห็นนกที่เป็นมิตรตัวหนึ่งกำลังร้องไห้อยู่บนกิ่งไม้

มีาร้องเรียก “นก เป็นอะไรไป? ทำไมคุณถึงร้องไห้?”

นกตอบว่า “ฉันกำลังหาอาหารอยู่และเห็นอะไรบางอย่างที่พื้น ฉันคิดว่ามันเป็นอาหารที่ฉันสามารถเลี้ยงลูกไก่ได้

มันกลายเป็นขยะและตอนนี้ลูก ๆ ของฉันก็ป่วย ทั้งหมดนี้เป็นเพราะมนุษย์ที่ทิ้งขยะ ทำไมมนุษย์ต้องทิ้งขยะลงพื้นแทนที่จะทิ้งลงถังรีไซเคิล”

มีอาตกใจมาก เธอเริ่มร้องไห้เมื่อเห็นความเสียหายทั้งหมดที่เธอเป็นส่วนหนึ่ง เธอตระหนักว่า หากเธอและคนอื่นๆ ยังคงมีพฤติกรรมแย่ๆ แบบนี้ต่อไป สิ่งแวดล้อมจะถูกทำลาย เธอรู้ตัวว่าเธอกำลัง ทำสิ่งนี้โดยไม่ได้สังเกต!

มีอาอุทานกับมูซี่ว่า “ตอนนี้ฉันเข้าใจแล้วว่าฉันทำอะไรผิด ฉันควรปฏิบัติต่อโลกเหมือนบ้านของ ฉัน ขอขอบคุณ Moozie ที่พาฉันไปรอบ ๆ และทำให้ฉันสังเกตเห็น”

Moozie ตอบว่า “ฉันดีใจที่คุณเข้าใจสิ่งที่ฉันพยายาม พูต. อย่าลืมมีน้ำใจและรักษาสิ่งแวดล้อมอยู่เสมอ!”

เมื่อนาฬิกาปลุกดังขึ้น Mia ตื่นขึ้นมาอย่างสดใสและมีความสุขมากขึ้น เพราะเธอรู้วิธีทำให้โลกนี้น่าอยู่ขึ้น มีาก่อตั้งชมรมสิ่งแวดล้อมและแบ่งปันความรู้ของเธอเกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เมื่อเธอมองขึ้นไปบนท้องฟ้า Mia เห็น Moozie ยืมลงมาที่เธอ

ตอนจบ

เกี่ยวกับผู้สร้าง Mia และ Moozie:

Shweta Bala อายุ 10 ปีในปี 2020 เมื่อเธอเขียนเรื่อง "Mia and Moozie" กับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่โรงเรียนออนไลน์ Laurel Springs School

Sahana Bala น้องสาวของ Shweta เป็นผู้วาดภาพประกอบเรื่องราวในขณะที่อายุ 15 ปีและเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 9 ที่ Lynbrook High School ในเมืองซานโฮเซ รัฐแคลิฟอร์เนีย

ความเมตตาของพวกเขาทำงานให้กับ Moozie และ Children's Kindness Network คือ:

เรื่อง:

- มีอาและมูซี่
- เวทมนตร์แห่งความเมตตาของ Moozie
- คำพูดเชิงบวกของ Moozie
- Moozie และคณะละครสัตว์

บทกวี:

- บทกวี Moozie

ปริศนา:

- Moozie ค้นหาคำ
- ถอดรหัสคำ

โปสเตอร์ (สร้างขึ้นในช่วงต้นของการระบาดใหญ่ของโควิด):

- Moozie กล่าวว่าสวมหน้ากาก
- Moozie ล้างมือ

Moozie และ Rainbow ใน Nevergreen City

โดย Colin Barca

สงวนลิขสิทธิ์

จัดพิมพ์โดย Children's Kindness Network

www.moozie.org

Moozie และ Rainbow ใน Nevergreen City

โดย Colin Barca

Moozie the Cow ใจดีที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ไม่มีสิ่งมีชีวิตอื่นใดที่ใจดีไปกว่าเธอ เธอเล่นกับลูกวัวเรนโบว์อย่างอ่อนโยนในเช้าวันหนึ่งเมื่อจดหมายมาถึง ชาวนาเกิดไปตรวจสอบ

“Moozie มีบางอย่างสำหรับคุณ!” ชาวนาเกิดโทรมาจากกล่องจดหมาย เมื่อได้ยินชื่อของเธอ Moozie ก็วิ่งไปที่ Farmer Ted โดยระวังไม่ให้เหยียบอะไรเข้า ชาวนาเกิดยื่นซองจดหมายให้เธอ

กระดาษข้างในเขียนว่า

เรียน คุณ Moozie

ฉันซื้อกาเลีย และฉันต้องการความช่วยเหลือจากคุณ! ไปรษณีย์ 154 Attle Road ใน Nevergreen City

ขอแสดงความนับถือ,

กาเลีย

"ฮืม ... ฉันสงสัยว่ามีอะไรผิดปกติ Moozie กล่าว “มันคงจะดีถ้าช่วยกาเลีย” และดังนั้น Moozie, Rainbow และ Farmer Ted ขับรถไปที่ Nevergreen City ด้วยรถบรรทุกของพวกเขา

ก่อนที่จะถึงสามคนจะได้เห็นเมืองนี้เสียด้วยซ้ำ Moozie ก็ได้กลิ่นอันน่าสยดสยองของเมืองเนเวอร์กรีน มันแย่มาก! และถึงแม้จะไม่พูดออกมาดัง ๆ เธอก็เห็นแล้วว่า เอ้อ ได้กลิ่นว่าทำไมกาเลียถึงเขียน ไม่นานพวกเขาก็เข้าไปในเมือง

ในเมือง พวกเขาพบ Attle Road ชาวนาเกิดเคาะประตูบ้าน 154 และกาเลียเปิดประตู “ขอบคุณทุกที่ที่มา!” กาเลียพูดอย่างมีความหวัง

“เรายินดีช่วย แต่เราควรทำอะไร” เรนโบว์ถาม ทุกคนคิดว่า

จากนั้น Moozie ก็แอมมองเข้าไปในถังขยะด้วยความอยากรู้อยากเห็น มันว่างเปล่า ยกเว้นแกนแอปเปิ้ล

"แค่นั้นแหละ!" Moozie ร้องไห้อย่างมีความสุข [โคลินต้องการทำให้วลีนี้เคลื่อนไหวในรูปแบบ]

"คุณหมายความว่าอย่างไร?" กาเลียถาม

“เราสามารถใช้ถังขยะเพื่อเก็บขยะ!” Moozie ได้ตอบกลับ

“นั่นอาจเป็นความคิดที่ไม่ดี” เรนโบว์กล่าว “เราไม่รู้ว่าสิ่งนั้นอยู่ที่ไหน”

“อืมมม... อี! ฉันมีแค่ของอยู่ในรถบรรทุก!” ชาวนาเกิดพูดพร้อมหยิบถุงมือและที่จับลงจากรถบรรทุก

เมื่อพวกเขาจบ Attle Road ทีมก็โห่ร้อง! จากนั้นพวกเขาก็เห็นส่วนที่เหลือของเมือง

“เราจะไม่จบตอนนี้!” กาเลียคร่ำครวญ “ไม่มีทาง ไม่มีทาง!!”

“เราไม่ควรยอมแพ้” Moozie กล่าว “บางทีเราควรขอความช่วยเหลือจากเมือง”

“โอเคดีมาก มูซี่! แต่อย่างไร?” ทาเลียถาม

“ไม่ต้องห่วง ทาเลีย ฉันมีแผน” มูซี่ยืนยัน

Moozie เดินและเดินไปจนถึงจัตุรัสกลางเมือง

และเริ่มเติมอากาศอย่างช้าๆ แต่แน่นอน

และเมื่อร่างกายของ Moozie เป็นทรงกลมขนาดยักษ์

เสียงเล็กๆ เล็ดลอดออกมา ในตอนแรกแทบไม่ได้ยิน

จากนั้นเสียงก็ดังขึ้นเรื่อยๆ

จนสูงปรี๊ดสุดๆ

ประชากรออกมาได้ยินเสียงใหม่

เสียงที่ Moozie สร้างขึ้น ซึ่งเป็นเสียงที่รู้จักกันในชื่อ

MOOOOOO! [โคลินต้องการทำให้คำนี้เคลื่อนไหวในรูปภาพ]

เมื่อหนูของ Moozie หยุด ผู้คนทั้งหมดก็เดินเข้าไปหาเธอเพื่อถามคำถาม แล้วก็ทาเลีย

ออกมาชี้แจงถึงปัญหาที่เกิดขึ้น ชาวเมืองตระหนักว่าเมืองของพวกเขาอยู่เหงิยและ

ตัดสินใจที่จะช่วย

ในที่สุด ทั้งเมืองก็สะอาด และชาวเมืองก็ให้รางวัลให้มูซี่

“ฮีบ ฮีบ ไชโยสำหรับ Moozie!”

ดังนั้น Moozie และ Talia จึงบอกลากัน

“ลาก่อน มูซี่” ทาเลียพูด

“ลาก่อน ทาเลีย” มูซี่พูด “ถ้าคุณต้องการความช่วยเหลือ ถามเราได้เสมอ”

ดังนั้นมูซี่ เบนโบว์ และชาวนาเกิดจึงออกจากเมืองเนเวอร์กรีน ...

... แม้ว่า Moozie รู้สึกว่าจำเป็นต้องเปลี่ยนชื่อ

เกี่ยวกับผู้เขียน:

Colin Barca อายุ 12 ปีที่มีหัวใจสีทองแดงหรืออาจเป็นสีเงิน เขาต้องการสร้างหนังสือเพื่อความสุขสบายแม้ว่าเขาไม่มีประสบการณ์

เกี่ยวกับขบวนการเกิด:

ใช่ Farmer Ted มื้ออยู่จริง และเขาสร้างแบนด์ Moozie! เขาใจดีมาก และเขามีความสุขมากที่ได้ Colin ทำหนังสือ Moozie

ด้านหลังของหนังสือ:

เมื่อ Moozie, Rainbow และ Farmer Ted ได้รับจดหมายขอความช่วยเหลือจากคนชื่อ Talia พวกเขาจำเป็นต้องช่วยเธอ! Moozie และพองเพื่อนจะทำความสะอาด Nevergreen City ได้หรือไม่? หรือยุ่งเหยิงเกินไป?

Moozie และแมลงนำเกลียดตัวใหญ่

บิกมูชีว์ใจดีเท่าที่จะเป็นไปได้
ไม่มีสิ่งมีชีวิตอื่นใดที่ใจดีไปกว่าเธอ

เธออยู่บ้านในอังกฤษวันหนึ่งในวันที่ฝนตก โดยเพื่อนร่วมห้องทุก
คนต่างพากันมุงดู

หมูกำลังตะคอกและทำพายุโคลน
นำกำลังส่งเสียงโห่ร้องและวิ่งเหาะๆด้วยความเยือกเย็น

แพะกำลังชนกันอย่างสนุกสนาน
แม่เปิดเครื่อง "ทุกคนวิ่ง!"

"มีอะไรเหรอแม่ เราถามหน่อย" แพะในโรงนาพูด
เปิดดื่มดุ่น "มันเป็นแมลง และฉันไม่ได้ตั้งใจจะปลุก

แต่แมลงตัวนี้ตัวใหญ่ ใหญ่เกินไปสำหรับอาหารว่าง"
ม้าร้องลั่น "ฉันจะทุบมันทิ้ง ถอยออกมาเถอะ"

หมูอึ้ง "ไอ้ แย่จัง แมลงนำเกลียดตัวใหญ่ที่มีสองขา มีขนดกบน
แล้วดั่งดำ!"

ม้ายกขาขึ้นสูงอย่างมีกล้ำเนื้อและสับแบน วัชร้องว่า "มูชี! มาที่ที่เกิด
เหตุเร็วเข้า!"

มูชีร้อง "หยุด!" ขณะที่ม้ากระแทกพื้น
สัตว์ทุกตัวต่างพากันกลืนหายใจ

Moozie สะกดสิ่งสกปรกและแมลงตัวใหญ่คลานออกมา
สัตว์ทุกตัวต่างอ้าปากค้างและส่งเสียงโห่ร้อง!

"โอ้พระเจ้า! เราขอโทษ... Moozie บอกให้เราหยุด แต่แมลงตัวใหญ่นั้นแปลกและ
น่ากลัว ใช่ไหม"

Moozie เริ่มด้วยน้ำเสียงอ่อนโยนของเธอ "แมลงก็
เหมือนกับหนังสือ ไม่สามารถตัดสินได้จากรูปร่างหน้าตาเพียงอย่างเดียว

เราต้องลองให้ลึกกว่านั้นและดูว่าแม้แต่จุดบกพร่องก็สามารถทำได้
การมองหาสิ่งที่ดีคือทุกสิ่งอย่างที่ควรจะเป็นเสมอ

แมลงสามารถช่วยเหลือทุกคนได้ เห็นไหม พวกมันมีที่อยู่บน
โลกเหมือนคุณ เหมือนกับฉัน"

Moozie และคณะละครสัตว์

โดย ชเวตา บาลา
ภาพประกอบโดย Sahana Bala

“ในที่สุดก็มาถึงแล้ว! ตื่นเกิดอาซาน!” Ayana ตะโกนขณะที่เธอโยนผ้าคลุมลงบนพื้น

มันเป็นเช้าของฤดูร้อนที่อบอุ่นและ Ayana รู้สึกตื่นเต้นเพราะวันนี้เป็นวันพิเศษมาก Ayana และ Azaan เป็นฝาแฝดกัน Ayana ทำตามสัญญาณของเธอเสมอ ในขณะที่ Azaan เป็นนักคิดเชิงตรรกะมากกว่า พวกเขาชอบทำทุกอย่างด้วยกัน...ทุกอย่างยกเว้นการตื่นนอนในตอนเช้า

อาซานค่อยๆ ถอดผ้าห่มออกและบิดขี้เกียจ “นี่คืออะไร? ฉันกลับไปนอนได้ไหม”

“คุณกำลังล้อเล่น!” Ayana ตะโกนอย่างตื่นเต้น “วันนี้เป็นวันเกิดของเรา!”

อาซานเริ่มยิ้มกว้างทันที

“โอ้! ฉันรอวันนี้มานานมาก! ลงไปกินข้าวกันเถอะ

ทานอาหารเช้าแล้วสนุกให้เต็มที่!” อาซานอุทานออกมา

Ayana และ Azaan เริ่มเดินไปด้วยกัน คิดถึงความสุขที่พวกเขากำลังจะมี

ในวันเกิดของทุกปี พ่อแม่จะพาพวกเขาไปดูละครสัตว์ที่พวกเขาชื่นชอบ The Circus of Fun

“การแสดงวันเกิดครั้งนี้จะเป็นการแสดงที่ดีที่สุด!” Ayana อุกทานในขณะที่กสึนแพน เด็กของเธอ “ฉันได้ยินมาว่าพวกเขากำลังแสดงโชว์พิเศษกับช้าง!”

พ่อของพวกเขาตอบยิ้มๆ ว่า “ยังมีอีกสิ่งหนึ่งที่จะให้ทริปนี้เป็นทริปที่ดีที่สุดสำหรับคุณทั้งคู่ เราได้รับอนุญาตให้ไปหลังเวทีและพบกับผู้ฝึกสอนคณะละครสัตว์!”

Ayana เกือบจะเคาะจานของเธอออกจากโต๊ะเมื่อได้ยินสิ่งนี้ พวกเขาทั้งสองกระตือรือร้นที่จะไป ทั้งคู่รีบกินอาหารเช้าและมุ่งหน้าไปที่รถ

เมื่อไปถึงที่นั่น พวกเขาใช้เวลาหนึ่งชั่วโมงก่อนที่การแสดงจะเริ่ม พวกเขาจึงตัดสินใจไป
ทัวร์สถานที่ ขณะที่พวกเขากำลังเดินไปรอบๆ Azaan ก็เห็นกระรอกที่เหนื่อยล้าอยู่บนพื้นซึ่งขยับ
ไม่ได้

Ayana และ Azaan รีบวิ่งไปช่วยสัตว์ที่น่าสงสารทันที พวกเขาค่อยๆ หยิบกระรอกขึ้นมาวางไว้บน
เตียงหญ้านุ่มๆ ในที่ร่ม

Ayana หยิบขวดน้ำและลูกโอ๊กที่พื้นแล้ววางไว้ข้างหน้ากระรอก ในไม่ช้ากระรอกก็เริ่มบิดขี้เกียจและจิบ
น้ำ จากนั้นมันก็มีพลังงานและเริ่มเคลื่อนไหว วัวผู้ห่วยไยชื่อ Moozie เห็นการกระทำเหล่านี้จากฟุ่มไม้
ที่เธอซ่อนตัวอยู่ใกล้ๆ และรู้ว่า Ayana และ Azaan คือคนที่จะช่วยสัตว์ที่ถูกทารุณกรรมในคณะ
ละครสัตว์ Moozie ตัดสินใจรอให้การแสดงจบแล้วค่อยคุยกับพวกเขา

เมื่อมันเปิดออก Ayana และ Azaan ก็ประหลาดใจที่เห็น
ช้างกลิ้งลูกบอล สัตว์ต่าง ๆ กระโดดลงห่วง และนักกายกรรมแสดงทำยีนด้วยมือมากมาย หลัง
จากการแสดงอันน่าทึ่ง Ayana และ Azaan บอกพ่อแม่ของพวกเขาว่าพวกเขาจะกลับมาในอีกไม่กี่
นาทีและเดินไปหลังเวทีซึ่งพวกเขาเห็น Moozie Azaan กำลังจะกรีดร้อง แต่ Moozie หยุดเขา
และแนะนำตัวเอง

Moozie พูดอย่างใจเย็น "สวัสดี Ayana และ Azaan โปรดอย่ากลัว ฉันคือมูซี่ แม้ว่า
ละครสัตว์จะสนุกในการดู แต่สัตว์ก็ไม่สนุก คุณทั้งคู่ดูเป็นเด็กที่ใจดีและฉลาดมาก

มากับฉันแล้วฉันจะอธิบาย"

อาซานรู้สึกสับสนว่าทำไมคณะละครสัตว์ถึงทำร้ายสัตว์และ
ทำไมถึงไปกับ Moozie แต่หลังจาก Ayana เกลี่ยกล่อม สุดท้ายเขาก็ยอมไป

ขณะที่พวกเขาเดินไปหลังเวทีไกลขึ้น พวกเขาทั้งสองก็ซ่อนตัวอยู่หลังม่านและ
เห็นสัตว์ถูกเขียนตีเจ็บเพื่อจะเล่นกล ช่างก็คร่ำครวญและลิงก็กรีดร้อง

Ayana, Azaan และ Moozie อยู่บนานขึ้น และพวกเขาเห็นว่าสัตว์เหล่านั้นไม่ได้รับอาหารจนกว่าพวก
เขาจะได้ทำหน้าที่ของมัน พวกเขาสังเกตเห็นว่าสัตว์เหล่านี้ไม่มีความสุขในการทำกลอุบายเช่น
กัน เป็นเรื่องยากมากที่จะเฝ้าดูช้างถูกตีเพราะทรงตัวบนลูกบอลเลื่อนไม่ได้ และลิงก็ไม่กระโดดผ่าน
ห่วงเล็กๆ

Ayana กำลังจะหลั่งน้ำตา แต่ Moozie ตั้งข้อสังเกตว่า “สัตว์เหล่านี้ได้รับการปฏิบัติราวกับ
ว่าพวกมันไม่ใช่สิ่งมีชีวิต คุณทั้งคู่สามารถช่วยได้ สัตว์เหล่านี้ต้องผ่านอะไรมามากมายเพื่อสร้างความ
บันเทิงให้กับมนุษย์ที่มาเพื่อความบันเทิง”

Ayana และ Azaan ตัดสินใจที่จะเข้าควบคุม
Ayana ตะโกนว่า “เดี๋ยวก่อน! อย่าทำร้ายสัตว์!”
ครูฝึกพูดอย่างจริงจัง “คุณมาทำอะไรที่นี่? คุณไม่ได้
ควรจะอยู่ที่นี้ คุณควรอยู่ในพื้นที่หลังเวทีของนักแสดง!”
อาซานอุทานว่า “ฟังเราหน่อย! คุณไม่ควรทำร้ายสัตว์”
ครูฝึกตอบว่า “สัตว์พวกนี้ไม่ฟังเลย!” อาซาน
ตอบว่า “นั่นเป็นเพราะคุณไม่ปฏิบัติต่อพวกเขาเหมือนสัตว์ คุณกำลังทำร้ายพวกเขาและไม่แม้แต่
จะตอบแทนพวกเขาสำหรับความพยายามของพวกเขา
สัตว์ก็มีอารมณ์เหมือนเรา คุณสามารถทำงานโดยไม่มีอาหารหรือหยุดพักในสถานที่ที่ไม่ใช่ที่อยู่อาศัย
ตามธรรมชาติของคุณได้หรือไม่? และนอกจากนี้ ทำอะไรที่คุณไม่พอใจจริงๆ หรือ?”

ครูฝึกถอนหายใจและคิดเกี่ยวกับเรื่องนี้ ในที่สุดเขาก็ตัดสินใจว่าพวกเขาพูดถูก

Ayana และ Azaan พูดพร้อมกันว่า “อย่าลืมมีเมตตาต่อสัตว์!”

ครูฝึกยิ้มและกล่าวว่า “ขอบคุณที่เตือนฉัน ฉันเคยใจดีกับสัตว์มาก แต่ตอนนี้มองมาที่ฉันสิ! ฉันกำลังเขียนพวกเขาและตีพวกเขา ฉันจะปฏิบัติต่อพวกเขาให้ดีกว่านี้อย่างแน่นอน เมื่อลูกๆ ของคุณเตือนฉันว่าครูฝึกสัตว์ตัวจริงควรเป็นอย่างไร คุณอยากเลี้ยงสัตว์ไหม”

Ayana และ Azaan ตกลงอย่างรวดเร็วและพวกเขาต้องเลี้ยงสัตว์ทั้งหมดที่ละตัว พวกเขามีความสุขมากที่เห็นว่าสัตว์เหล่านี้จะไม่ได้รับการปฏิบัติที่เลวร้ายอีกต่อไป

ระหว่างนั่งรถกลับพวกเขาเล่าทุกอย่างที่เกิดขึ้นให้พ่อแม่ฟัง

Ayana เสริมว่า “ครั้งหน้า เราจะไปซาฟารีที่ปล่อยสัตว์ให้เป็นอิสระในที่อยู่อาศัยของพวกมันดีไหม”

แม่ของพวกเขายิ้มอย่างภาคภูมิใจให้กับพวกเขา เธอตอบว่า “แน่นอน ฉันคิดว่านั่นเป็นตัวเลือกที่ยอดเยี่ยม อะไรทำให้คุณเลือกซาฟารีมากกว่าละครสัตว์”

“โอ้ มันมาจากประสบการณ์หลังเวทีของเรา” Azaan ตอบพลางนึกถึง Moozie

เกี่ยวกับผู้สร้าง Moozie and the Circus:

ชเวตา บาลา อายุ 10 ปีในปี 2020 เมื่อเธอเขียนเรื่อง "Moozie and the Circus" และเป็น นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่โรงเรียนออนไลน์ Laurel Springs School

Sahana Bala น้องสาวของ Shweta เป็นผู้วาดภาพประกอบเรื่องราวในขณะที่อายุ 15 ปีและเป็น นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 9 ที่ Lynbrook High School ในเมืองซานโฮเซ รัฐแคลิฟอร์เนีย

ความเมตตาของพวกเขาทำงานให้กับ Moozie และ Children's Kindness Network คือ:

เรื่อง:

- มีอาและมูซี่
- เวทมนตร์แห่งความเมตตาของ Moozie
- คำพูดเชิงบวกของ Moozie
- Moozie และคณะละครสัตว์

บทกวี:

- บทกวี Moozie

ปริศนา:

- Moozie ค้นหาคำ
- ถอดรหัสคำ

โปสเตอร์ (สร้างขึ้นในช่วงต้นของการระบาดใหญ่ของโควิด):

- Moozie กล่าวว่าสวมหน้ากาก
- Moozie ล้างมือ

Moozie คับหาการกระทำที่ใจดี

มีวัวตัวหนึ่งชื่อมูซี่
ใครใจดีและน่ารัก
เธอจะแสวงหาการแสดงความรัก
แม้แต่บนถนนที่พลุกพล่าน!

วันหนึ่งขณะอยู่บนถนน เธอพบสัตว์
เลี้ยงบาตเจ็บ แต่เธอก็เห็นเด็กชาย
ตัวเล็ก ๆ คนหนึ่งซึ่งกำลังเรียกลูกสัตว์
แพทย์
มูซี่เห็นการกระทำนี้แล้วคิดว่าการ
กระทำนี้เป็นการดี นางมองดูเด็กชายตัว
เล็ก ๆ แล้วระลึกถึงเขาไว้ในใจ

Moozie เดินทางต่อไป ผ่านฝั่งต้อย; จน
กระทั่งพบภริยาที่เด็กหญิงคนหนึ่ง
กำลังดูแลต้นไม้อยู่นั้น มูซี่สังเกตเห็นการกระทำ
นี้ จึงรู้สึกพอใจและพอใจ นางสังเกตเห็นเด็กหญิงคนนั้น
แล้วเดินต่อไปด้วยใจที่สบาย

Moozie ดันผ่านหญ้าที่ผูกปมด้วยความปรารถนาที่จะถูกดึง
ขึ้นด้วยรอก แต่ในไม่ช้าเธอก็พบหมู่บ้านแห่งหนึ่ง ที่
ซึ่งเด็กชายคนหนึ่งกำลังปกป้องเพื่อน

จากคนพาล

มูซี่เห็นการกระทำนี้แล้วก็ดีใจ
ด้วย เธอจดบันทึกของเด็กชายไว้ และ
ย้ายไปอยู่ที่ใหม่

Moozie ค้นหาและค้นหาและในไม่ช้าก็พบ
การกระทำที่ผู้หญิงคนหนึ่งบอก
ตัวเองถึงสิ่งที่ดีซึ่งสร้างผลกระทบในเชิงบวก

Moozie ตื่นเต้นมากที่เห็น และดีใจด้วย เธอจดบันทึก
ของหญิงสาว และย้ายจากที่หญิง
สาวท้อง

Moozie มีความสุขมากและยัง
คงมองหาการแสดงใหม่ ๆ เธอยังคงค้นหาจนถึงทุกวันนี้ เธอ
สามารถหาการแสดงจากคุณได้ไหม

เกี่ยวกับผู้สร้างผลงานหลายชิ้นสำหรับ Children's Kindness Network:

Shweta Bala อายุ 10 ปีในปี 2020 ขณะที่เธอเขียนผลงานเหล่านี้และเป็น นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่โรงเรียนออนไลน์ - Laurel Springs School

Sahana Bala น้องสาวของ Shweta เป็นผู้วาดภาพประกอบเรื่องราวและโปสเตอร์ในขณะที่อายุ 15 ปีและเป็น นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 9 ที่ Lynbrook High School ในเมืองซานโฮเซ รัฐแคลิฟอร์เนีย

ความเมตตาของพวกเขาทำงานให้กับ Moozie และ Children's Kindness Network คือ:

เรื่อง:

- มีอาและมูซี่
- เวทมนตร์แห่งความเมตตาของ Moozie
- คำพูดเชิงบวกของ Moozie
- Moozie และคณะละครสัตว์

บทกวี:

- Moozie ค้นหาการกระทำที่ใจดี

ปริศนา:

- Moozie ค้นหาคำ
- ถอดรหัสคำ

โปสเตอร์ (สร้างขึ้นในช่วงต้นของการระบาดใหญ่ของโควิด):

- Moozie กล่าวว่าสวมหน้ากาก
- Moozie ล้างมือ

การผจญภัยของ Moozie's Kind
โดย Jane Morton
ได้รับความช่วยเหลือจากเกษตรกร Ted & Moozie
ภาพประกอบโดย Jane Royse

[หน้า 2]
บี๋มูซี่ รวใจดีสุดๆ
ไม่มีสิ่งมีชีวิตอื่นใดที่จะใจดีไปกว่าเธอ

[หน้า 3]
เธอยืนเบา ๆ สะบัดแมลงวันด้วยหางของเธอ
ขณะดูลูกเปิดสามตัวเล่นอยู่ใกล้ทางเดิน

[หน้า 4]
เธอได้ยืนบางอย่างมาและหิมหุของเธอ

[หน้า 5]
แล้วเสียงกลองที่เธอได้ยินคืออะไร?

[หน้า 6]
กีบเท้าของวัวควาย ผุงสัตว์กำลังเดินทาง

[หน้า 7]
กำลังมุ่งหน้าไปยังหุบเขาเบื้องล่าง

[หน้า 8]
วัวได้กลืนน้ำและเร่งความเร็ว

[หน้า 9]
ในไม่ช้าการวิ่งเหยาะๆ ก็กลายเป็นการแตกตื่น

[หน้า 10]
ถ้ามูซี่หันหลังให้ทั้งฝูงไม่ได้
พวกเขาจะเหยียบลูกเปิดลงไปในพื้นที่

[หน้า 12]
เธอพยายามไล่ลูกเปิดออกไปให้พ้นทาง
แต่พวกเขา ยังคง สนุกสนานและเล่นต่อไป

[หน้า 13]
เธอพยายามขยับเข้าไปใกล้เพื่อปกป้องทั้งสาม
พวกเขาจะไม่ถูกกำบัง พวกเขาต้องการการเรียกใช้ฟรี

[หน้า 14]
“ไม่มีใครอีกแล้ว ดังนั้นมันขึ้นอยู่กับฉัน

ฉันต้องหันฝูง ฉันจะทำมัน” เธอกล่าว
ฝูงสัตว์ที่ใกล้เข้ามาทำให้ฝูงพังกระจาย
“ฉันสามารถพลิกฝูงสัตว์ได้ ใช่ ฉันจะทำมัน ฉันต้อง.”

[หน้า 16]

เธอสูดอากาศเข้าไปบ้างและยังคงมีอากาศมากกว่านี้อีกในไม่ช้า
Moozie ตัวใหญ่พองตัวเหมือนบอลลูกนาคาคร้อน

[หน้า 18]

และเมื่อดูเหมือนว่ามูซี่จะระเบิด
เสียงเล็ก ๆ เล็ดลอดออกมาจากเธอ และ เสียง uuummm ในตอนแรก
เธอดึงอากาศที่เธอเก็บไว้ลึกข้างใน
เพื่อส่ง Mooooooo ที่จะถึงการแบ่ง
Mooooooooo ของเธอ รวบรวมกำลังเมื่อมันพุ่งออกจากเนินเขา
เธอร้องอย่างแรงจนฝูงสัตว์หยุดและยืนนิ่ง จมจ๋ม

[หน้า 20]

ดังก้องเหมือนฟ้าร้องทำให้วัวควายตกใจ
ฝูงสัตว์หมุนไปรอบๆ วัวสาวทุกตัวและคนคัดท้าย

[หน้า 22]

พวกเขาเบี่ยงไปทางน้ำบนทางใหม่
ขณะที่ลูกเปิดน้อยสามตัวอาบน้ำต่อไป

[หน้า 24]

แม่เปิดพุดไม่ออก “ขอบคุณที่ช่วยลูกเรือของฉัน
ไม่มีสิ่งมีชีวิตอื่นใดที่จะใจดีไปกว่าคุณ”
“ฉันเป็นวัวเพียงตัวเดียว มันขึ้นอยู่กับฉัน
ฉันได้เปลี่ยนฝูงสัตว์แล้ว และคุณก็ยินดี” เธอกล่าว

มุชี่ มายากล

สมุดระบายสีพร้อมข้อความแสดงความกรุณา

โดย ชาร์า เบ็ค

ภาพประกอบโดย Katie Olsen

[หน้า 2]

ครั้งหนึ่ง เมื่อ เอ เวลา

ใน เอ บ้าน แค ชอบ ของคุณ

มีชีวิตอยู่ เอ กล้าหาญ เล็กน้อย สาว

กับ สีสน้ำตาล ตา และ หยิก

[หน้า 3]

นาง เคยเป็น ไม่ เสมอ กล้าหาญ -

แค เอ โบหน้า ใน ที่ ผุงชน

กับ เอ วิเศษ เพื่อน

ชื่อ มุชี่ ที่ วัว.

[หน้า 4]

ตอนนี้ มุชี่ เคยเป็น ผ้าพลัณ,

แค เอ ยัดใส่ เล็กน้อย วัว

กับ เอ หัวใจ - รูปร่าง กระจุก

ของ ผม บน ของเธอ คัว.

[หน้า 5]

แต่ เมื่อไหร่ก็ได้ ที่ สาว

was ไม่แน่ใจ หรือ กลัว

เธอ กระซิบ ถึง มุชี่

ที่ กลางคืน เช่น เธอ วาง

[หน้า 6]

ตอนนี้ หนึ่ง กลางคืน ที่ สาว

มี ดังนั้น มาก บน ของเธอ จิตใจ

นั้น เธอ ไม่สามารถ หยุด การพูด

เช่น แข็ง เช่น เธอ พยายาม.

[หน้า 7]

และ มุชี่ แค พัง

ที่ แรก เช่น เธอ ร้องให้

นั้น ที่ เด็ก ที่ ของเธอ โรงเรียน

โหดร้าย _ และ ไร้ความปราณี

[หน้า 8]

“พวกเขากำลัง หมายถึง,” เธอ กล่าว,
“ และ ฉัน รู้ นั้น ของมัน ผิด
แต่ ฉัน ไม่เคย เอา ด้าน –
ฉัน แค่ ไป ตาม.”

“มี หนึ่ง เด็กชาย ” กล่าว ที่ สาว,
“ และ ของเขา ชื่อ เป็น ฟินน์.
เขา เอ เล็กน้อย นิดหน่อย แตกต่าง -
เขา ไม่ พอดี ใน.”

[หน้า 9]

“ฉัน คิด เขา ดูเหมือน ดี
และ ฉันจะ ชอบ ถึง เป็น เพื่อน,
แต่ อะไร ถ้า ที่ อื่น ๆ เด็ก
สบายใจ_ ฉัน ชอบ เขา?”

[หน้า 10]

“โอ้ มูซี่” เธอ กล่าว,
“ ถ้า เท่านั้น คุณ รู้
อย่างไร มาก ฉัน ประสงค์
ฉัน รู้ แค่ อะไร ถึง ทำ.”

[หน้า 11]

แล้ว ทั้งหมด ของ เอ กะทันหัน
ใน ที่ กะพริบตา ของ หนึ่ง ดวงตา
มูซี่ เริ่ม ถึง เรื่องแสง
ชอบ เอ หิงห้อย.

[หน้า 12]

กับ ละเอียดอ่อน บวม
และ เอ สั้นไหว ของ แสงสว่าง,
มูซี่ เคยเป็น ยืน
ขวา ที่นั่น ใน ที่ราบ ภาพ!

เนื่องจาก สูง เช่น ที่ โต๊ะเครื่องแป้ง,
เช่น กว้าง เช่น ที่ เตียง
กับ เอ รูป หัวใจ _ กระจุก
ของ ผม บน ของเธอ ศีรษะ.

[หน้า 13]

“ของฉัน เพื่อน,” มูซี่ หมู่-เอ็ด
“ คุณอู มี ถาม ฉัน สำหรับ ช่วย

to เรียนรู้ อย่างไร ถึง เป็น ใจดี
to ฟินน์ และ ตัวคุณเอง."

[หน้า 14]

"และ ฉันเคย ได้เรียนรู้ เอ น้อย เคล็ดลับ
ใน ของฉัน ชีวิต เช่น เอ วัว,
แต่ ป่วย บอก คุณ ที่ ความจริง -
คุณ ou แล้ว รู้ อย่างไร."

[หน้า 15]

"เมื่อไร ที่ โลก เป็น ใจร้าย
และ คุณ อย่า รู้ อะไร ถึง ทำ,
คิด เกี่ยวกับ อย่างไร คุณ ต้องการ
ที่ ทั้งหมด โลก ถึง รักษา คุณ."

[หน้า 16]

"มันคือ เอ เรียบง่าย กฎ
นั่นคือ ง่าย ถึง ทดสอบ.
แค่ ฟัง ถึง ของคุณ หัวใจ -
คุณ ' ll _ หา มัน รู้ ดีที่สุด."

ดิ เล็กน้อย ของหญิงสาว น้ำตา
มี แห้ง บน ของเธอ คาง
เช่น เธอ มอง ขึ้น ที่ มูซี่
และ กล่าว กับ เอ ยิ้ม

[หน้า 17]

"เป็น มัน จริงๆ เช่น เรียบง่าย
เช่น นั้น ใน ที่ จบ?
มัน แน่นอน จะ เป็น ดี
to มี เอ ใหม่ เพื่อน."

[หน้า 18]

"คุณอู รู้, ฉันเคย รับ กำลังคิด
ฉัน อาจ ถาม ฟินน์
ถ้า เขาจะ ชอบ ถึง นั่ง กับ ฉัน
ที่ อาหารกลางวัน ตอนนี่ และ แล้ว."

[หน้า 19]

และ มูซี่ หมุ่มมู
และ ของเธอ ตา ประกาย สว่าง
เนื่องจาก เธอ หัวเราะ และ กล่าว

“คุณ ou รู้, นั่น คิด นั้น เขา อาจ!”

[หน้า 20]

ดิ สาว ใส่ ของเธอ อาวุธ
รอบ ๆ มูชีส์ อ่อน คอ
และ กระชับ “ขอบคุณ คุณ
สำหรับ สิ่งมีชีวิต ของฉัน เพื่อน.”

[หน้า 21]

"โอ้ เด็ก," มูชี หมูเอ็ด,
“นั่นมัน ของฉัน งาน, หลังจาก ทั้งหมด -
ถึง เป็น ที่นี้ เมื่อไร คุณ ความต้องการ ฉัน,
to มา เมื่อไร คุณ เรียก.”

[หน้า 22]

"แค่ ปล่อย ของคุณ หัวใจ ร้องเพลง
และ _ ฉัน จะ เป็น ที่นี้,
ดังนั้น ลาก่อน สำหรับ ตอนนี้ ...”
และ มูชี หายไป!

[หน้า 23]

ดิ สาว เคยเป็น ซ้าย ถือ
เอ สวมใส่ เล็กน้อย วัว
กับ เอ รูป หัวใจ _ กระจุก ของ ผม
บน ของเธอ คิ้ว.

[หน้า 24]

และ เธอ ยิ้ม เช่น เธอ ปล่อย ตัวเธอเอง
ส่องลอย ออก ไป เติง,
ฝัน ของ มายากล
และ การทำ ใหม่ เพื่อน.

เวทมนตร์แห่งความเมตตา ของ Moozie ใจดี

โดย ชเวตา บาลา
ภาพประกอบโดย Sahana Bala

“แก๊ก คุณนั่นแหละ!” แม็กซ์ตะโกนขณะที่เขาวิ่งไปทั่วสนามของโรงเรียนในช่วงพัก มันเป็นวันที่อากาศดีและมีแดด มีอะไรให้เล่นมากมายในบ่ายวันหนึ่ง

แม็กซ์กำลังเล่นแก๊กอยู่ จู่ๆ เขาก็เห็น
ทริปสาวน้อยตกพื้น หนังสือทั้งหมดที่เธอถืออยู่กระจัดกระจายบนพื้น หนังสือเปียกโชกจาก
น้ำค้างยามเช้ามืดบนพื้น แทนที่จะช่วยเธอเหมือนคนใจดี แม็กซ์เริ่มหัวเราะเยาะเธอและเยาะเย้ยว่าเธอ
เงอะงะ หญิงสาวเริ่มร้องไห้และเดินจากไป หลังจากนั้นหนึ่งชั่วโมง แม็กซ์ก็ถูกเรียกตัวไปที่ห้อง
ทำงานของอาจารย์ใหญ่

เมื่อแม็กซ์มาถึง ครูใหญ่ฮักกินส์ให้เขาอธิบายสถานการณ์ เมื่อเขาทำเสร็จแล้ว เธอถามเขาว่า “ทำไมคุณถึงหัวเราะเยาะเธอแทนที่จะช่วยเธอ”

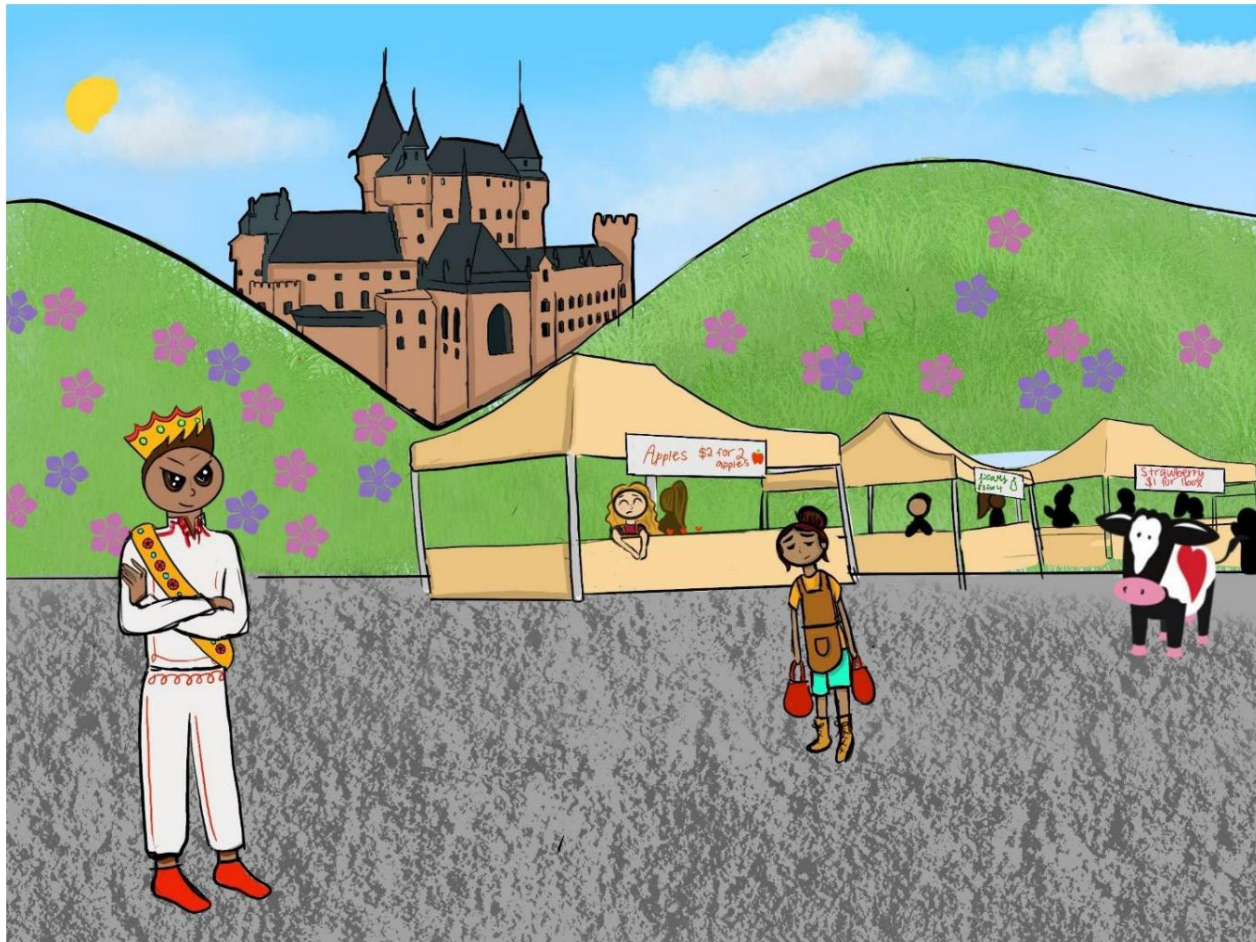
แม็กซ์ตอบว่า “เธอตลกมากตอนที่เธอสะดุก่อนหิน”

“คุณไม่ควรทำอย่างนั้นแม็กซ์ ถ้าคุณอยู่ในสถานะของเธอ คุณคงรู้สึกเจ็บปวดมากเช่นกัน คุณควรแสดงความเมตตาต่อผู้อื่น ก่อนที่คุณจะจากไป นี่คือหนังสือที่ฉันแนะนำให้คุณอ่าน คุณไปได้แล้ว”

ด้วยความรำคาญ แม็กซ์จึงออกจากออฟฟิศและกลับไปชั้นเรียน

ต่อมาในเย็นวันนั้น เมื่อแม็กซ์ทำงานที่โรงเรียนเสร็จ เขาก็ตัดสินใจลำบากว่าจะอ่านหนังสือ
ที่ครูใหญ่มอบให้หรือไม่ ฉันเดาว่าฉันจะอ่านหนังสือ เพราะฉันไม่มีอะไรต้องอ่านให้จบ แม็กซ์คิด
เขาเปิดหนังสือและเริ่มอ่าน เรื่องราวเริ่มต้นดังนี้:

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว ในอาณาจักรแห่งความกรุณา มีเจ้าชายองค์หนึ่งชื่อ เจ้าชาย
เลียม ผู้ซึ่งคิดว่าเขาดีกว่าคนอื่นๆ เขาเคยเป็นคนใจร้ายและตีเถียนชาวบ้านมาก ทุกวันเขาจะโอ้อวด
เกี่ยวกับวังและความหรูหรามากมาย จากนั้นเขาจะเริ่มล้อผู้คนว่าตลาดสกปรกแค่ไหน หลายคนไม่
ชอบพฤติกรรมนี้ของเขา

เมื่อได้ทราบความประพฤติของเจ้าชายว้าวแสนรู้ชื่อ
Moozie ตัดสินใจช่วยเขา

เมื่อมูซี่ไปถึงที่นั่น เธอพูดว่า “สวัสดีเจ้าชายแห่งอาณาจักรแห่งความกรุณา! ชาวบ้านของคุณ
ไม่พอใจกับคำพูดของคุณ เดินเล่นรอบหมู่บ้านในฐานะชาวบ้านกันเถอะ” หลังจากโน้มน้าวใจได้บ้าง
เจ้าชายก็ตกลง และพวกเขาก็เริ่มเดินเล่นรอบหมู่บ้านโดยปลอมตัวเป็นนักเดินทาง ชาวบ้าน
คนแรกที่พวกเขาพบคืออิชาเบลล่า

Moozie เริ่มการสนทนา “ช่างเป็นวันที่สวยงามในอาณาจักร คุณไม่เห็นด้วย? อาณาจักรนี้เป็นอย่างไร? เรากำลังคิดว่าจะอยู่ที่นี้”

อีซาเบลลาตอบว่า “ฉันชอบเดินไปตามถนนในวันแดดจัดในอาณาจักรแห่งความกรุณา อาณาจักรแห่งนี้เป็นที่ที่ยอดเยี่ยม คนเดียวที่ฉันไม่ชอบที่นี่คือเจ้าชาย ล่าสุดฉันเจอเขาและกักตุนเขาอย่างกระตือรือร้น เขาเรียกว่าเสื้อผ้าของฉันรุ่มร่ามและสกปรก นั่นหมายถึงความคิดเห็นที่ทำร้ายฉันจริงๆ มันน่าเศร้าที่เขามองข้ามเสื้อผ้าและหน้าตาของฉันไปไม่ได้ ในฐานะเจ้าชาย ฉันคิดว่าเขาจะรู้มากกว่านี้”

หลังจากรับคำแล้วพวกเขาก็เดินไปหาเจมส์ชาวบ้านอีกคน
และเริ่มบทสนทนาสบายๆ เกี่ยวกับชีวิตในอาณาจักร

James ตอบ Moozie ว่า “ฉันรักหมู่บ้านยกเว้นเจ้าชาย
ฉันรู้สึกเจ็บปวดกับสิ่งที่เขาพูดกับฉัน เมื่อสัปดาห์ที่แล้ว ตอนที่ฉันขาคหัก เขาเรียกฉันว่ากระต่าย
กระโดด ฉันเจ็บปวดที่เห็นว่าเจ้าชายของเรากำลังเรียกผู้คนว่าร้ายกาจ เป็นเรื่องน่าเศร้าที่เขาไม่
สามารถเห็นอกเห็นใจความเจ็บปวดของผู้อื่นได้ ในฐานะเจ้าชาย ฉันคิดว่าพระองค์น่าจะรู้ดีกว่านี้
ตอนนี้ถ้าคุณจะขอโทษฉันต้องไปแล้ว”

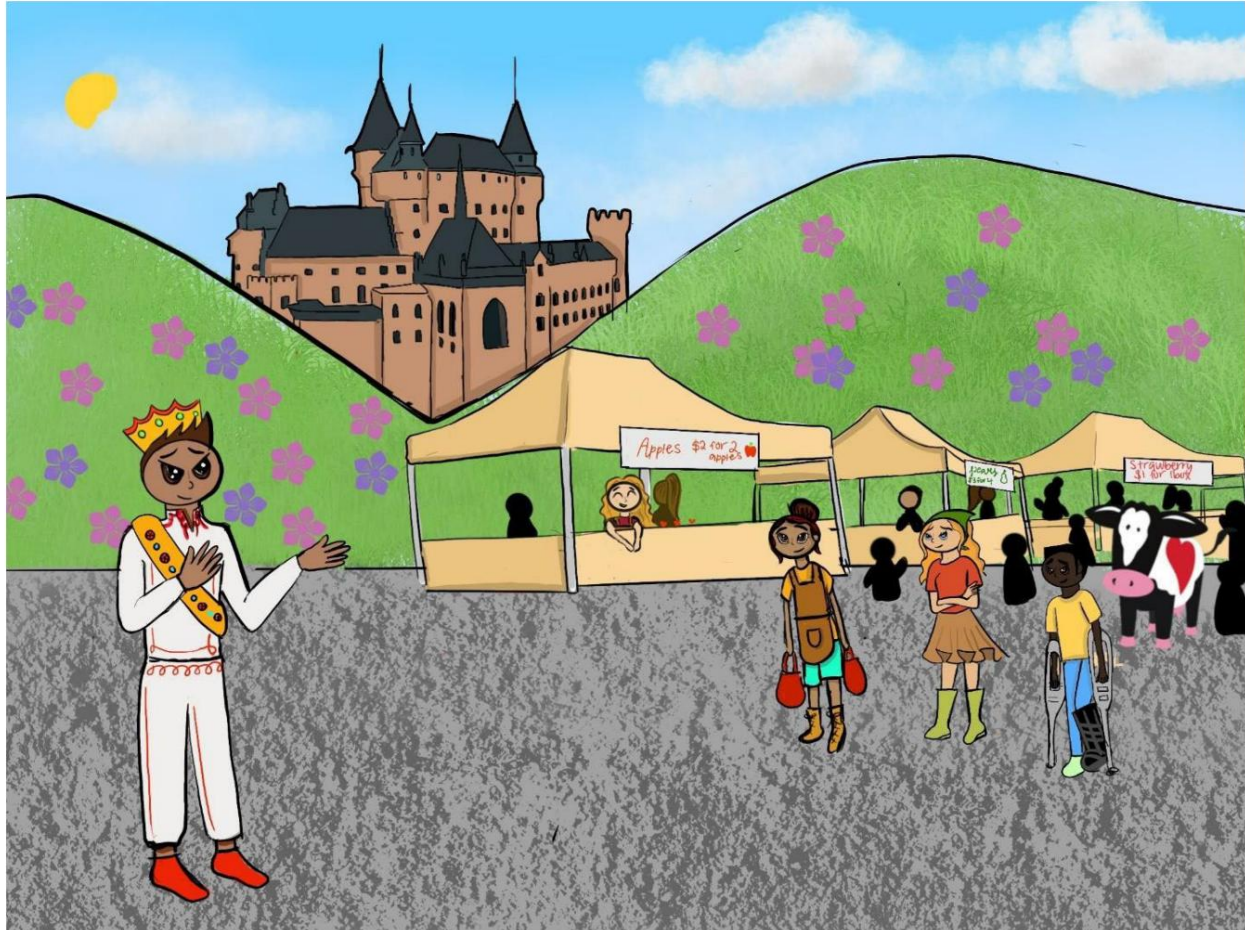

ดังนั้นเจ้าชายและ Moozie จึงเดินต่อไปและได้พบกับ Abigail
อภิลักษณ์กล่าวว่า “ทุกคนเป็นคนดียกเว้นเจ้าชาย เขาเป็นจริงๆ
มีความหมายต่อผู้อื่นและไม่เคยใจดี เมื่อฉันบอกว่าฉันทำงานในครัวของวังและรับใช้เขาทุกวัน เขา
บอกฉันว่าเขาไม่เคยรู้มาก่อนว่าฉันทำงานในวังและบอกฉันว่าฉันต้องเป็นคนรับใช้ มันน่า
เศร้าที่เขาถูกคนจากงานที่พวกเขาทำและไม่สามารถขึ้นชมการทำงานหนักได้”

บัดนี้ เจ้าชายทรงฟังเพียงพอแล้ว และทรงขอกลับวัง เมื่อเสด็จกลับมา เจ้าชายตรัสว่า
“ขอภัย Moozie ฉันไม่ควรใจร้ายกับชาวบ้านทุกคน ถ้าฉันอยู่ในตำแหน่งของพวกเขา ฉันคงรู้สึก
เสียใจมากเช่นกัน ไม่ถูกต้องที่จะเรียกผู้คนว่าสิ่งเลวร้าย นั่นเป็นการไม่ให้เกิดยรรยิ ยกโทษให้ฉันได้ไหม”

Moozie ให้อภัยเขาและสอนให้เขามีเมตตาต่อผู้อื่นเสมอ

วันรุ่งขึ้นเจ้าชายขอโทษคนทั้งหมู่บ้าน
และบอกพวกเขาว่าเขาได้เรียนรู้บทเรียนที่จะเป็นคนดีและใจดีต่อผู้คน ชาวบ้านรู้ว่าเขาได้เรียนรู้
บทเรียนของเขาและยอมรับคำขอโทษของเขา ทุกคนในอาณาจักรแห่งความเมตตามีชีวิตอยู่อย่างมีความสุข
ตลอดไป ตอนจบ.

แม็กซ์ครุ่นคิดอยู่พักหนึ่ง

ที่โรงเรียน แม็กซ์เห็นเด็กหญิงตัวเล็ก ๆ นั่งอยู่บนม้านั่งคนเดียว
เขาไปหาเธอและพูดว่า "ฉันขอโทษสำหรับสิ่งที่ฉันทำ ฉันไม่ได้
รู้ว่าฉันทำร้ายผู้คนมาก ฉันหวังว่าคุณจะยกโทษให้ฉันได้"
เด็กหญิงตัวน้อยตอบว่า "ฉันดีใจที่คุณเข้าใจ ใช้เวลา
คนที่ใหญ่กว่าต้องขอโทษ ฉันชื่อเอมี่"
"ยินดีที่ได้รู้จักคุณเอมี่ ฉันคือแม็กซ์ อยากเล่นด้วยกันไหม
สักครั้งไหม" เอมี่หัวเราะเบา ๆ "แน่นอน. มันจะดีมาก. บาย แม็กซ์!"
"ลาก่อน เอมี่!"

ตั้งแต่นั้นมา แม็กก็จำเรื่องราวได้เสมอและมั่นใจว่าจะใจดีกับคนอื่นเสมอ เขาช่วยเหลือผู้
อื่นเมื่อพวกเขาต้องการ และไม่เคยเกลียดคนอื่นอีกเลย ทุกคนดีใจที่เขาหยุดรังแก ในเดือนนั้นที่
โรงเรียน เขาได้รับเลือกให้ได้รับรางวัล “ความกรุณา”

*****สิ้นสุด *****

เกี่ยวกับผู้สร้าง Moozie's Magic of Kindness:

ชเวตา บาลา อายุ 10 ปีในปี 2020 เมื่อเธอเขียนหนังสือ "Moozie's Magic of Kindness" และเป็น นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่โรงเรียนออนไลน์ Laurel Springs School

Sahana Bala น้องสาวของ Shweta เป็นผู้วาดภาพประกอบเรื่องราวในขณะที่อายุ 15 ปีและเป็น นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 9 ที่ Lynbrook High School ในเมืองซานโฮเซ รัฐแคลิฟอร์เนีย

ความเมตตาของพวกเขาทำงานให้กับ Moozie และ Children's Kindness Network คือ:

เรื่อง:

- มีอาและมูซี่
- เวทมนตร์แห่งความเมตตาของ Moozie
- Moozie และคณะละครสัตว์

บทกวี:

-
- บทกวี Moozie

ปริศนา:

- Moozie ค้นหาคำ
- ถอดรหัสคำ

โปสเตอร์ (สร้างขึ้นในช่วงต้นของการระบาดใหญ่ของโควิด):

Moozie กล่าวว่าสวมหน้ากาก
Moozie ล้างมือ

วงออเคสตราแอตเวนเจอร์ของ Moozie ®
ค้นพบความเมตตาผ่านการเดินทางทางดนตรี
โดย Tom Easton (ช่วยเหลือโดย Farmer Ted และ Moozie ®)
ภาพประกอบโดย Katie Olsen

[หน้า 3]

ตอนนี้เรามาฟังเรื่องราวของ Tiny Tinny Triangle ที่เข้าร่วมวง BIG Orchestra ของ Moozie กัน!

[หน้า 4]

ตอนนี้ทุกคนรู้ว่า Moozie the Cow ใจดีเท่าที่จะเป็นไปได้ ไม่มีสิ่งมีชีวิตอื่นใดที่จะใจดีไปกว่าเธอ
Moozie ยืนขึ้นโดยเหวี่ยงหางของเธอเบา ๆ เมื่อเครื่องดนตรีใหม่ล่าสุดของวงออเคสตรามาถึงประตูโรงนา

[หน้า 5]

และมูซี่ก็พูดว่า “สวัสดี เด็กน้อย คุณชื่ออะไร?”
“ฉันชื่อ Tiny Tinny Triangle แต่ทุกคนเรียกฉันว่า TT” TT บอก Moozie

[หน้า 6]

"ทำไมเธอถึงอยู่ที่นี่?" มูซี่ถาม
TT กล่าวว่า "ฉันมาที่นี่เพื่อเข้าร่วมวง BIG Orchestra แต่ฉันกลัว"
"ทำไมคุณถึงกลัว?" มูซี่ถาม
TT กล่าวว่า "เพราะฉันตัวเล็ก เล็กกว่า เครื่องมืออื่นๆ ทั้งหมด ฉันใหม่ ฉันไม่รู้เครื่องมืออื่นใด
และฉันไม่รู้เสียงที่ฉันจะทำเมื่อฉันเล่นเพลง!"
Moozie พูดว่า "เพื่อนใหม่ของฉัน ฉันรู้จัก เครื่องดนตรี ทั้งหมด แล้ว และฉันจะแนะนำให้คุณรู้จัก
เรายินดีที่จะช่วยคุณค้นหาเสียงของคุณ ไปที่สวนสตริงกันเถอะ!"

[หน้า 7]

ขณะที่ Moozie ซี่ไปที่เซลโล เรอบอก TT ว่าชาร์ลี เซลโลเป็นหนึ่งในสมาชิกที่เก่าแก่ที่สุดของวงออเคสตรา
TT ไม่รอฟังว่า Moozie พูดอะไรอีก เขารีบไปที่เซลโลแล้วพูดว่า “ฉันชื่อ Tinny Triangle
คุณช่วยฉันหาเสียงของฉันได้ไหม”

[หน้า 8]

“ปล่อยให้ฉันอยู่คนเดียว ฉันกำลังฝึกหัด ฉันสำคัญเกินไปและไม่วางที่จะช่วยคนที่คุณชอบ ไปดูไวโอลินตัวน้อยตัวหนึ่ง
พวกมันมีสายที่สั้นกว่าและชอบสิ่งเล็กน้อย บางทีพวกเขาอาจจะชอบคุณด้วยซ้ำ” ชาร์ลี เซลโลคำราม

[หน้า 9]

TT กลับไปหา Moozie และพูดว่า "เขาไม่ได้ดีมาก"
“TT ไม่ใช่ว่าเครื่องสายทั้งหมดจะเหมือนกับ Charley Cello” Moozie กล่าว

[หน้า 10]

ทันใดนั้น Baxter Bass ก็ตะโกนออกมาว่า “เฮ้ ไม่ต้องห่วง – ใจเย็นไว้! เราทุกคนไม่เหมือนเพื่อนคนนั้น!
เราทุกคนเข้ากันได้! อย่างน้อยที่นี่ใน Bassland เราทุกคนก็เข้ากันได้!”

[หน้า 11]

และวีโอลา วีโอลา กล่าวเสริมว่า “TT ได้โปรดอย่าตัดสินเครื่องสายทั้งหมดด้วยเครื่องดนตรีชิ้นแรกที่คุณพบ
อย่างไรก็ตาม ชาร์ลบอกว่าคุณควรคุยกับไวโอลิน พวกเขาเล่นได้เร็วและเป็นทีมที่ดีและเป็นมิตร”

[หน้า 12]

ดังนั้น Moozie และ TT จึงไปพบกับ Loretta Violin และ Moozie กล่าวว่า "สวัสดี Loretta นี่คือ เพื่อน ใหม่ของฉัน
และนี่คือการซ้อมครั้งแรกของเขา แต่เขาหาเสียงของตัวเองไม่เจอ”

“ไม่มีเสียงเหรอ? ทำไมฉันถึงจำเมื่อฉันไม่มีเสียง แต่แล้วฉันก็ค้นพบความลับของเสียงของฉัน” Loretta Violin กล่าว
TT ถามว่า “ความลับของเสียงคุณเหรอ?”

“ใช่ สำหรับฉัน ความลับคือธนูของฉัน ที่ที่คุณลอง; ศันธนูทำให้ดนตรีกระโดดออกมาจากในตัวคุณ!”

[หน้า 13]

ดังนั้น TT จึงถือศันธนูและเริ่มเคลื่อนไปทางด้านขวา แต่ไม่มีเสียง TT โบกมือให้ Loretta และพูดว่า “ขอบคุณ
คุณไวโอลิน ฉันไม่คิดว่าศันธนูเป็นความลับของเสียงของฉัน”

“ TT ไม่ต้องห่วง คุณจะพบกับเสียงของคุณ และคุณรู้อะไรไหม คุณและฉันเป็นเพื่อนกันแล้ว ทันทีที่คุณพบเสียงของคุณ
คุณสามารถกลับมาเล่นกับเราได้ตลอดเวลา Moozie ทำไมคุณไม่ลอง TT ไปที่ลมไม้
ฉันแน่ใจว่าพวกเขาจะมีความสุขมากที่จะช่วยคุณ”

[หน้า 14]

เมื่อพวกเขาหันหลังจะจากไป Moozie พูดกับ TT ว่า “ตอนนี้คุณรู้สึกดีขึ้นแล้วหรือยัง”

“ใช่ฉันทำ. Loretta และเพื่อนๆ ของเธอใจดีและใจดีกับฉัน แม้แต่เบสตัวใหญ่ก็ยิ่งดี ฉันชอบพวกเขาทั้งหมด” TT กล่าว

[หน้า 15]

Moozie ชี้ไปที่เก้าอี้คลาริเน็ตตัวแรก ส่งสัญญาณให้ TT ไปแนะนำตัวเอง และ TT ก็พูดว่า “ขอโทษค่ะ คุณผู้หญิง
ฉันชื่อ Tiny Tiny Triangle ฉันกำลังมองหาเสียงของฉัน คุณสามารถช่วยฉันได้ไหม?”

[หน้า 16]

Reeda Clarinet กล่าวว่า "คุณมีความกังวล! คุณเป็นสามเหลี่ยม คุณอยู่ในด้านหลังของวงออร์เคสตรา
คุณรู้หรือไม่ว่าทำไมพวกเขาถึงวางสามเหลี่ยมไว้ที่ด้านหลังของวงออร์เคสตรา? เพราะเธอไม่สำคัญ! ที่ฉันไว้คนเดียว
ไปอยู่ในที่ของคุณ อยู่แถวหลัง!”

[หน้า 17]

เมื่อรู้สึกถูกปฏิเสธ TT เดินกลับมาหา Moozie และ Moozie ก็พูดว่า “มาเถอะ เพื่อนตัวน้อย
ฉันอยากให้คุณพบกับสายลมสามสาย: Billie Jo Piccolo, Olivia Oboe และ Hobson Bassoon
ฉันคิดว่าพวกเขาอาจช่วยให้คุณค้นหาเสียงของคุณได้”

[หน้า 18]

พวกเขาเดินไปด้วยกัน และ Moozie ก็พูดว่า “นี่ คือเพื่อนของฉัน TT เขายังใหม่กับ วงออร์เคสตรา
และเขาต้องการหาเสียงของเขาเอง”

Billie Jo Piccolo ร้องอย่างรวดเร็ว “เฮ้ ไอ้หนู! ฉันใช้เวลาเพียง 10 วินาทีในการค้นหาเสียงของฉัน คุณคิดว่าคุณสามารถเอาชนะสถิติฉันได้หรือไม่”

[หน้า 19]

Olivia Oboe พูดอย่างใจเย็นว่า “อย่าไปสนใจ Billie Jo, TT คุณ กำลังมองหาเสียงของคุณอยู่ใช่ไหม? เราต่างก็มีเสียงของตัวเองอยู่ลึกๆ ในตัวเรา กกเป็นความลับสำหรับพวกเราส่วนใหญ่ในส่วนนี้ ที่นี่ TT ลองกกของคุณ บางทีนี่อาจเป็นความลับของเสียงของคุณ”
และชอบสัน บาสนุกกล่าวเสริมว่า “ใช่ มันได้ผลสำหรับฉันเสมอ! กกทำให้โลกทั้งใบสั่นสะเทือนและมีชีวิตชีวา ไปข้างหน้าและลอง - ง่าย! ให้มันดัง!”

[หน้า 20]

TT หยิบไม้้อเข้าปากแล้วเป่า (เสียงเป่า) แต่ ไม่มีเสียง TT เลย คีนกกให้นางโอโบและพูดว่า “ขอบคุณค่ะ คุณโอโบ คุณใจดีมาก ต้น้อไม้้ไขความลับ ไม่กกใช้ได้ผลดีสำหรับคุณ แต่มันใช้ไม่ได้สำหรับฉัน”
“คุณจะพบ เสียง ของคุณ ฉันรู้ว่าคุณจะต้อง นี่เป็นความคิด คุณทำจากโลหะ!
ทำไมคุณถึงไม่ลองใช้ส่วนทองเหลืองดูล่ะ? พวกเขายู่ข้างเรา!”

[หน้า 21]

ขณะที่ TT กำลังเดินและมองดูเขา แตร และtromboneที่วาววับ

[หน้า 22]

เขาบังเอิญไปชนกับเครื่องดนตรีชิ้นใหญ่ TT ได้เจอ Max Tuba นักเลงวงออร์เคสตรา แม็กซ์ ทูบาคำราม “ดูสิ แกกำลังจะไปไหน เจ้าตัวเล็กไร้สาระภาพ! ออก ไป จาก ที่นี่ ก่อนที่ฉันจะ ไล่ นาย ออกไปจากที่นี่!”

[หน้า 23]

และมูซีกก็พูดว่า “แม็กซ์ ทูบา นั้นไม่ใช่คนใจดี เขาไม่ได้หมายความถึงอันตรายใดๆ มันเป็นอุบัติเหตุ. นี่เป็นวันแรกของเขา และเขากำลังมองหาเสียงของเขา”
เมื่อผิวทองเหลืองแวววาวของ Max Tuba เปลี่ยนเป็นสีแดงด้วยความเขินอาย เขาก็พึมพำและคร่ำครวญและกระอักกระอ่วนในลำคอและพูดว่า “ อ่า ขอโทษด้วยเรื่องนั้น ฉันไม่ได้คิดถึงใครนอกจากฉัน เฮ้! บางทีtromboneที่สั้นและเลื่อนอาจช่วยให้คุณค้นหาเสียงของคุณได้”

[หน้า 24]

จำได้ว่า Moozie บอกว่าใจดีเสมอ TT ยืนตัวตรงและพูดกับ Max Tuba ว่า “ขอบคุณสำหรับคำแนะนำนี้ คุณ Tuba คุณตัวใหญ่และสดใสมาก ฉันจะไปดูtromboneและถามเขาว่าเขาสามารถช่วยฉันหาเสียงของฉันได้ไหม”
Gruff Max Tuba อ่อนลงและพูดว่า “ฉันยินดี โชคดีนะเด็กน้อย และยินดีต้อนรับส่ววงออร์เคสตรา”

[หน้า 25]

Moozie ถาม TT ว่า “คุณสังเกตเห็นว่าความใจดีของคุณช่วยเปลี่ยนเพลงของ Max ได้อย่างไร”

[หน้า 26]

ทันใดนั้น Ramon Trombone ก็พูดว่า “เฮ้ สหาย เลื่อนมาที่นี่ ฉันชื่อรามอน ส่วนทองเหลืองทั้งหมดไม่มีเนื้อกับคุณ”

แล้วเอวา ฮอร์นก็พูดว่า “คุณกำลังมองหาเสียงของคุณอยู่หรือ? ความลับของเสียงของเราคืออากาศและกระบอกเสียงฟัง...”

[หน้า 27]

“ฉันชื่อโดนัลด์ ทรัมป์เปิด ฉันรู้ทุกเรื่องมาก! Ramon ให้ TT ปากเป่าของคุณ!
บางทีมันอาจเป็นความลับของเสียงของเขา สิ่งที่คุณต้องทำคือเป่าปากและเป่า แรง ๆ ”

[หน้า 28]

ดังนั้น TT จึงหยิบหลอดเป่าและฟาดฟัน แต่ไม่มีเสียง TT ด้วยความผิดหวัง TT ยื่นหลอดเป่ากลับไปให้ Ramon Trombone และพูดว่า “ขอบคุณ Ramon แต่หลอดเป่าไม่ได้ผลสำหรับฉัน
มันใช้งานได้ดีสำหรับคุณและผองเพื่อนทองเหลืองแวววาวของคุณ คุณทุกคนฟังดูดีมาก!
มันทำให้ฉันภูมิใจที่ได้เปล่งประกายและอยู่ในวงออเคสตรา”

[หน้า 29]

ขณะที่พวกเขาเดินจากไป Moozie พูดกับ TT ว่า “ฉันภูมิใจในตัวคุณมากที่พยายามอย่างหนักกับกระบอกเสียง
และสำหรับการมีเมตตาต่อ Ramon และเครื่องดนตรีทองเหลืองทั้งหมด ความใจดีของคุณทำให้คนอื่นรู้สึกดี”
“การเป็นคนใจดีทำให้ฉันรู้สึกดีด้วย” TT กล่าว ในขณะที่ TT รู้สึกดีกับความใจดีของเขามีต่อเครื่องดนตรีอื่นๆ
เขาก็ยังกังวลเรื่องการค้นหาเสียงของตัวเอง

[หน้า 30]

เขาพูดว่า “Moozie เราเคยเล่นดนตรีมาแล้ว เราเคยไปลมไม้ เราเคยไปที่ส่วนทองเหลือง”

[หน้า 31]

“เราจะหาเสียงของฉันได้ที่ไหนอีก”

[หน้า 32]

“อ้อะ มีที่แห่งหนึ่งที่เรายังไม่เคยไป ทำไมฉันไม่คิดเรื่องนี้มาก่อน เป็นที่ที่พวกเขาเก็บระฆังว้าวของฉัน
ไปที่ส่วนเครื่องเพอร์คัชชันกัน”

[หน้า 33]

จากนั้นพวกเขาก็ได้ยิน Jack Timpani ตะโกนว่า “TT Triangle กลับมาที่นี่
ยินดีต้อนรับสู่แถวหลังที่พวกเราส่วนใหญ่ยืนขึ้นและเคลื่อนไหวไปรอบๆ ขณะเราทำเพลง ฉันเคยได้ยินเกี่ยวกับคุณ
คำพูดคือการที่คุณเป็นเครื่องดนตรีประเภทเพอร์คัชชันใหม่ที่กำลังมองหาเสียงของคุณ คุณมาถูกที่แล้ว
เครื่องเพอร์คัชชัน IS พูดที่นี่ ฟังเพื่อนของฉัน ฉันมีไอเดียแล้ว ทำไมคุณไม่ลองไปหา แคเดนซ์ เพื่อนสนิทของฉันดู เอ้
จิงหะ! ฉันอยากให้คุณพบกับสามเหลี่ยมใหม่สุดฮอต เขาเป็นคนใจดี และ เต็มไปด้วยพรสวรรค์
ช่วยเขาแถวไปสู่การปฏิบัติ!”

[หน้า 34]

Moozie และ TT ไปหา Cadence Snare-Drum ของตระกูล Drum อันโด่งดัง Cadence
กล่าวต้อนรับพวกเขาโดยพูดว่า “สวัสดี TT ฉันชื่อ Cadence ผมเคยเล่นในวงใหญ่ วงเล็ก วงโยธวาทิต และวงร็อค
ฟังจิงหะของฉันและเพื่อนของฉัน”

ทั้งกับเสียงทั้งหมดของ Cadence และพองเพื่อน TT พูดว่า "ว้าว!"

Cadence กล่าวว่า "ใช่ TT และคุณรู้หรือไม่ว่าเสียงเหล่านั้นมากมายถูกสร้างขึ้นโดย 'ตัวโน้ตที่ยอดเยี่ยม' เช่นเดียวกับคุณ"

จากนั้น Cadence ก็เข้าไปที่ผู้ตีตัวเล็ก ๆ ที่วางอยู่ใกล้ ๆ และพูดว่า "ลอง ดู สิ TT; มันอาจเป็นความลับของเสียงของคุณ"

[หน้า 35]

เมื่อหยิบเครื่องตีขึ้นมา TT พูดว่า **"ฉันเจอแล้ว ฉันพบเสียงของฉันแล้ว!"**

Moozie mooo อย่างมีความสุขเพราะเพื่อนของเธอพบสิ่งที่เขากำลังค้นหา ... ความลับของเสียงของเขา TT ไม่กลัวอีกต่อไป

[หน้า 36]

วงออร์เคสตราต่างๆ กำลังยุ่งอยู่กับการฝึกฝนส่วนต่างๆ ของตัวเอง แต่มาตุกันว่าจะเกิดอะไรขึ้นเมื่อเรารวบรวมทุกคนเข้าด้วยกัน!

[หน้า 37]

Moozie อยากให้คุณจำไว้ว่า เมื่อคุณใจดี คุณรู้สึกดี คนที่คุณใจดีก็รู้สึกดี ...

และทุกคนที่เห็นการแสดงความสามารถของคุณก็รู้สึกดีด้วย

คุณเห็นไหมว่าความใจดีช่วยให้เราทุกคนเล่นด้วยกันและแต่งเพลงได้ไพเราะ ...

ไม่ว่าเราจะแตกต่างกันแค่ไหน!